

KORAKI

Monika Anželj, 5. a

IZ VSEBINE

Jesen

Literarni kotiček

Zima

Naši dosežki

Dnevi dejavnosti

Šport

Humanitarna dejavnost

Cerkvenjak, februar 2012

NA KONCU IN NA ZAČETKU

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Dnevi v šolskem letu so največkrat med seboj zelo podobni, ne samo po tem kako in na kakšen način smo jih preživeli v šoli, temveč tudi po nekaterih naših vsakodnevnih pričakovanjih. Največkrat so prav ti prepleteni z veseljem, smehom, humorjem in še čem. Takšna bi naj bila sodobna šola.

Seveda ne moremo mimo vaših dosežkov, ki nam in drugim govorijo o tem, kako in kje smo bili dobri ali celo odlični ali tudi o tem, kje pa bi morda morali dodati še kaj, da bi bili še boljši. V prvem polletju se je zvrstilo veliko tekmovanj na šolah in tudi izven. Pokazali ste dobre rezultate, ki so plod našega strokovnega dela in vaših prizadevanj. Z doseženimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazovali naklonjenost in pripadnost svoji šoli. Želim, da še naprej ostanete takšni. To je pogoj, da bomo lahko tudi v bodoče skupaj dosegali še več. V šoli niso merljivi samo dosežki; šola je tista, ki nam je v pomoč pri vzgoji in je hkrati tudi tista, ki nas nenehno sooblikuje, pa naj bo to osebno ali še kako drugače. Želimo, da bi naša šola tudi v prihodnje postala shajališče dobrih idej in znanja, obenem pa varen in prijeten »drugi« dom našim otrokom.

S skupnimi dejanji bomo tako znova in znova potrjevali smiselnost in osmišljanje sodobne šole. Ta je namreč tista, ki vse to povezuje in nas kot osebnosti sooblikuje v vrednotah, ki so nam v teh časih še kako potrebne. Družba in ljudje smo tisti od katerih se veliko pričakuje. In prav je tako. Šola naj ne bo samo učenje; je prostor za naša skupna prijateljstva in naše skupne želje.

Tudi v prihodnje želim, da bi bili naši šoli in vrtca prežeti s sproščenimi nasmehi in veseljem. Še naprej pa naj ostaneta varno in prijetno okolje za naše otroke.

Ob prehojeni polovici tega šolskega leta vam želim, da si prihranite še veliko moči za konec; ta bo hitro. Do cilja pa nas loči samo še »slabih« 90 šolskih dni.

Uživajte mladost in pazite nase in na druge.

Mrzlega 2. februarja 2012

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

ZAoblJUBA PRVOŠOLČKOV

V ponedeljek, 3.10.2011, na dan otroka so se prvošolčki zaobljubili, da bodo dobri učenci.

*Zaobljubo so izrekli predsednici šolske skupnosti Niki Blažič. S tem dejanjem so postali
polnopravni člani skupnosti učencev šole.*

*Ob tej priložnosti jim čestitamo in na srce polagamo, da obljubljene besede niso le prazne besede
temveč je obljubo potrebno z dejanji dokazovati vsak dan posebej.*

Zahvaliti se želimo tudi Špeli in Aniti za pomoč pri organizaciji programa.

Mentor skupnosti učencev šole:

Darko Štrafela, prof.

Jesen

Začela se je jesen. Skozi okno sem videla kako rahlo pada listje. Mama je šla v kurilnico zakuriti ogenj, ker je vedno bolj mrzlo. Jesen je moj najljubši letni čas, saj imam 12. oktobra rojstni dan. V ptičje hišice že letijo ptički. V gozdu rastejo gobe, ciklame, padajo kostanji ... Živali in ljudje si delajo ozimnico. Če imamo doma živali, moramo jeseni in pozimi še bolj skrbeti zanje. V jeseni je zelo veliko dela, saj se vsi pripravljajo na zimo. Tudi nekatere živali se pripravljajo na zimsko spanje. Tudi rastline izgubljajo listje in cvetje, nekatere pa se posušijo. V šoli imamo jesenske počitnice, ki trajajo en teden. Jesen je zelo lep letni čas, čeprav veliko delamo. Upam, da je vam tudi všeč jesen.

Lucija Borko, 5. a

Jesen

Začela se je jesen. V gozdu se je nekaj zgodilo. Obarvani listi v rdeče, oranžno, rjavo barvo že padajo na tla.

Drevesa so že skoraj brez listov, tudi vreme se spreminja. Bliža se več dežja in manj sonca. Mi bomo morali vzeti iz omare topla oblačila, kajti zunaj postaja vse bolj mrzlo. V gozd moramo oditi po drva, da nam bo toplo. Nekaj dni nazaj je oče odšel po gobe in prinesel velike jurčke ter kostanje. Z mamo sva jurčke pospravili, da jih bomo lahko pojedli. Nato sva z bratom šla v bližnji gozd in nabrala: vejice, ježke od kostanjev, kostanje ter druge gozdne plodove. Z mamo sva poiskali pleteni košari. Košari sva postavili pred zunanja vrata, vanju pa dali vse te plodove in nekaj okrasnih bučk. To me vsak dan spominja, da se počasi bliža zima. Komaj že čakam da bo sneg, da se bom lahko smučala in uživala na

snegu. Na vrtu in okoli hiše pa je že vse počiščeno in pospravljeno. Vsak letni čas je nekaj posebnega. Jesen je eden izmed najlepših. Ima čudovite barve in nam pokaže, kdaj je čas za počitek narave.

Tadeja Kuri, 5. a

Jesen

Ko so odletele štokrlje, je zazvonila ura in teta Jesen se je zbudila. »Joj, je že jutro? Joj, na delo spet moram! Narava me že čaka, živali, drevesa vinogradi ... Ne smem zamuditi.« Teta Jesen je vstala, se pogledala v zrcalo in razmišljala, kaj naj obleče. Razmišljala in razmišljala je, potem se je nasmejela in se je odločila, da se bo odela v takšno oblačilo, kakor se za jesen spodobi. Stopila je na prag in pomahala botru Vetru. Veter je takoj prišvistel in zapihal. Teta Jesen je pomigala še oblakom, da so zakrili sonce in na zemljo spustili nekaj kapljic dežja. Hitro je še prebudila Meglo, večerno Roso in jutranji Mraz. V vinogradih so se oglašali klopotci, na poljih traktorji, v gozdovih so zapele žage. Kmetje pa so začeli pospravljati pridelke. Živali so si začele pripravljati brloge, teta Jesen pa se je odela v svoje pisane barve: najprej v temno zeleno, nato v oranžno, pa malce rdečo in rahlo rumeno. Kadar je sijalo sonce, se je svetila zlato rumeno, a kadar jo je obiskala prijateljica Megla, ali jo je poškopil dež je bila sivkasta in temno rjava. Tako je menjavala barve in razpoloženje, vse dokler se ni prebudila njena sestra Zima. Takrat je jesen legla k zaslužnemu počitku in se začela pripravljati za svojo službo v naslednjem letu.

Breda Toš, Literarno-novinarski krožek

Trgatev

V soboto smo imeli trgatev. Zjutraj, ko sem se vstala, sem pozajtrkovala, se oblekla in pripravila na trgatev. Z avtom smo se odpravili v vinograd. Vzela sem si vedro in škarje. Ana, Mario in jaz smo šli v svojo vrsto in začeli rezati grozdje iz trsa. Bili smo tako hitri kot ostali. Ko smo končali, smo se odpravili domov in začeli stiskati grozdje. Pomagala sem zraven nositi grozdje v napravo za mletje grozdja. Potem sem opazovala, kako ven teče mošt. Ko se je vso delo končalo, sem povečerjala, se umila in se odpravila spat.

Tanja Gavez, 3. b

Junior Ambassador UNICEF-a

Ljubljana, 24. oktober – UNICEF Slovenija je svojo družino razširil in obogatil z energijo, voljo in požrtvovalnostjo najmlajših predstavnikov družbe. Imenovani so bili prvi Junior Ambassador-ji UNICEF-a, ki bodo odslej v šoli, lokalni skupnosti in na nacionalni ravni predstavljali glas otrok in njihovih pravic. Na slavnostni čajanki jim je naziv podelil nacionalni ambasador UNICEF Slovenija, legenda slovenske popevke, gospod Lado Leskovar.

Junior ambasadorji UNICEF-a so postali:

- **Žana Drolc, Jan Trebušak in Sergej Mihajlov; OŠ Frana Albrehta Kamnik**
- **Katarina in Rebecca Agius Jager; OŠ Prežihovega Voranca**
- **Jan Živko; OŠ Cerkvenjak**

Izbrani predstavniki so s svojim delom in aktivnostmi že prispevali k osveščanju o otrokovih pravicah: organizirali so delavnice, srečanja, pohod, predlagali izboljšave pri zbiranju sredstev ter ostale aktivnosti, ki so pomenile ozavestiti problematiko otrok v državah v razvoju, pomen solidarnosti ter medsebojne pomoči.

Najmlajši predstavniki družbe bodo v prihodnje skrbeli, da bodo na različne načine opozarjali na pravice otrok ter obujali tiste vrednote, zaradi katerih je življenje posameznika bolj polno. Njihova prva naloga je bila združiti glas vseh otrok v Sloveniji novembra, ko smo obeležili 22 let Konvencije o otrokovih pravicah.

Jan Živko, 6. a

Veverica (opis živali)

Včeraj sem šla k prijateljici Ani in tam videla veverico. Zelo sem jo občudovala, zato sem zbrala podatke o njej.

Je rjave barve in ima puhast košat rep. Pozimi ima na uhljih čopke. Njene oči so velike. Zaradi oblike zob spada med glodalce. Zadnje noge ima daljše in močnejše.

Živi v listopadnih, mešanih in iglastih gozdovih, v parkih in vrtovih. Vidimo jo lahko tudi v živalskem vrtu.

Je zelo spretna, pleza po drevju, skače iz ene krošnje na drugo. To ji omogočajo noge in rep.

Hrani se z drevesnimi semeni, orehi, lešniki, jagodami, gobami, popki, poganjki, ptičjimi jajci, žuželkami in goliči. Poleti si pripravi zimsko zalogo.

Samica je breja 38 dni. Koti enkrat do dvakrat letno po dva do tri mladiče, ki so goli in slepi. Ti spregledajo po enem mesecu. Pri materi sesajo mleko dva meseca, nato so samostojni.

Želim si, da bi veverica postala moja domača žival in bi jo lahko božala, ko bi imela čas.

Blažka Krepša, 4. b

Papagaj Zelenko – opis živali

Papagaju je ime Zelenko. Je zelene barve in ima pisana krila. Ima modre oči. Velik je devet centimetrov. Ima rdeč kljun in oranžne kremplje. Rad pleza po steni v kletki. Ko mu damo navito miško v kletko, začne letati po zraku. Če imamo prižgano televizijo ali radio, Zelenko kriči:« Daj, daj, daj številko osem, prosim, prosim ...» Zelo rad je svojo najljubšo hrano.

Sergej Ilešič, 3. b

Strašni strah na obisku pri meni

Zgodilo se je poleti, ko sem bila sama doma. Igrala sem se na travniku. Naenkrat je prišel do mene velik gospod, ki je bil podoben meni. Ustrašila sem se ga. Stekla sem, a strah je tekel za mano. Ustavila sem se. Drgetala sem, kot še nisem nikoli. Napela sem oči, odprla sem usta, a strah ni odšel. Začudila sem se. Poklicala sem mamo in on jo je tudi poklical. Pomirila sem se. Izvedela sem, da je to moja senca. Spoznala sem, da strah sploh ne obstaja.

Nina Černel, 4. a

Strašni strah pri meni doma

Bila sem sama doma. Upala sem, da bom preživela nekaj lepega. Ko sta mama in oče odšla, sem zaklenila vrata. Pozneje sem med gledanjem televizije zaslišala neko šumenje po hiši. Nisem vedela kaj šumi, in postalo me je strah. Začela sem se potiti in drgetati. Zbrala sem toliko poguma, da sem šla pogledat kaj je. Videla sem gromozansko senco. Zbežala sem nazaj v sobo in se skrila v omaro. Tudi senca je šla gor in pogledala v omaro. Tedaj me je bilo še bolj strah. Zbežala sem mimo nje in se skrila v kuhinjo. Senca je šla za mano v kuhinjo. Potem so prišli starši. Senca je

izginila in še zdaj ne vem česa me je bilo strah. Morda se mi je samo dozdevalo vse skupaj. Mame in očka sem se zelo razveselila. A rekla sem, da nikoli več ne bom sama doma. O svojem strahu pa jima tudi nisem nič povedala.

Klara Grdja, 4. a

Strašni strah na obisku pri meni doma

Bil je že večer, ko sem se odpravljala spat, a nikakor nisem mogla zaspati. Naenkrat so zaškripala vrata. Mame in očeta ni bilo doma, saj sta bila v službi. Pojavila se je grozna senca, ki je bila čisto tiha, in zato sem tiha ostala tudi jaz. Nisem vedela kaj bi storila, zato me je postalo zelo strah. A kar naenkrat je ta senca izginila, zato sem vstala in poklicala mamo v službo. Rekla mi je, naj me ne bo strah, saj me je samo soseda prišla pogledat, če že spim. Oddahnila sem si, saj sem se prepričala, da nisem v nevarnosti. Tudi moj strah je odšel.

Nuša Gavez, 4. a

Dragi sv. Miklavž

Spet je ta veseli december, moj najljubši mesec. Prideš ti Sv. Miklavž, tvoj prijatelj Božiček in Dedek Mraz. Letos sem bila pridna in si zato tudi nekaj zaslužim. Želim si veliko sreče, ljubezni ... Letos si želim CD od pevke Britney Spears: Femme Fatale.

Lep pozdrav,

Sara Lovrec, 6. a

Spet je prišel veseli december, ko pridete vi, dobri možje. Zakaj ste vsi v enem mesecu in ne pridete kdaj med letom?? Vso leto sem bila pridna in želim, nekaj želim. Ta darila niso materialna in kaj preveč posebna. Želim si srečo, razumevanje, spoštovanje, dobre prijatelje, zaupanje, radost, srečo in zaupanje. Rada bi, da bi se v šoli ter doma imeli lepo, se veliko naučili in se imeli radi. Prosim te za te dobrine, saj jih lahko prineseš, predvsem zdaj, v tem času recesije. Upam, da nas ne bodo odnesli parklji.

Lep pozdrav v daljno deželo,

Patricija Peklar, 6. a

Dragi Božiček!

Spet je leto naokrog in to leto si želim, da bi dobila nov telefon. Če bi lahko bi si želela Nokia c5-03. Če mi tega ne moreš prinesiti bi si še bolj želela če mi prineseš malo zdravja, sreče in ljubezni.

Patricija Čuš, 6. a

Letos sem bil zelo priden, zato si želim nekaj posebnega. To leto si želim telefon Samsung Galaxy Ace, ki se kupi v Mobitelu.
Hvala!

Nejc Kuri, 6. a

Za božič si želim, da mi prineseš veliko pameti, še posebej pri matematiki, saj je res težko reševati enačbe, neenačbe in druge težke račune, pri katerih moraš dobro napeti možgančke, da ugotoviš, kako sploh potekajo ... Vem, da si prijazen in dobrodušen možiček, zato se že veselim tvojega obiska!

Veronika Podgoršek, 6. a

Naše praznične želje

V teh prazničnih, nič kaj zimskih dneh, smo se v 1. B razredu pogovarjali, česa vse si želijo učenci za vse otroke sveta.

Naše želje ob novem letu za vse otroke sveta so:

- zdravje,
- da bi imeli hrano,
- da bi imeli dom,
- da bi se vsi otroci sveta lahko igrali,
- da bi vsi lahko hodili v šolo.

Učenci 1. b

Zasneženi gozd

Gozdar Vinko se je odločil, da bo v bližnjem gozdu postavil stajo za srne.

To, za kar se on odloči, to tudi stori. Na robu gozda je nastala majhna staja za gozdne živali. Prišle so: srne, zajci in srnjaki. Gospod Vinko je bil vesel kot še nikoli.

Vsak dan so prihajale živali. Gospodar jih je opazoval in bil vesel.

Žan Šalamun, 3. a

Sestavimo snežaka

S prijatelji smo se zbrali na igrišču, kjer smo nameravali postaviti snežaka.

Maja je prinesla šal, lonec in metlo, Gal pa gumbe in korenček. Manjkale so oči in usta. Maja je vprašala Timija, zakaj ni prinesel pripomočkov za snežaka. Timi je rekel, da bo šel po kamenčke za usta in po borovnice za oči.

Sestavili so snežaka, se igrali in plesali okrog njega.

Emina Arih, 3. a

Snežak in zajček

Matej, Simon in Darko so naredili snežaka. Za nos so vzeli korenček. Oči, usta in gumbe so naredili iz kamenčkov. V roke so dali metlo. Na glavo so poveznili lonec. Po griču se je pripeljal zajček Miha. Zaletel se je naravnost v snežaka. Lonec je padel na zajčkov glavo, korenček pa v zajčkov gobček. Zajček se je vesel odpeljal s sankami.

Tristan Berlak, 2. b

Žan predela smuči

Nekega zimskega dne bi Miha rad smučal. Šel je na smučišče. Tam je srečal prijatelja Žana. Vprašal ga je, če ima kakšne smuči. Žan se je odločil, da bo svoje smuči prerezal in mu dal polovico. Z Žanom sta smučala. Miha se mu je zahvalil. Prijatelja sta se poslovila in odšla domov.

Domen Čuš, 3. a

Pohod z lučkami

V sredo, 15. 12. 2011, sva se z mamo in z bratcem udeležila nočnega pohoda z lučkami po Cerkvjenjaku. Bilo nas je malo, zato pa smo mi močno svetili. V kulturnem domu smo dobili čaj in pecivo. Okrasili smo tudi novoletno drevesce.

Na pohodu smo se imeli lepo.

Jan Maksim Kocuvan, 2. a

Prehod za pešce

Nekega jutra je brat šel na sprehod. Ni videl prehoda za pešce, ker je zapadel sneg. Šel je po lopato. Na lopato je naložil gramoz. Šel je do ceste in naredil z gramozom prehod za pešce. Sedaj lahko ljudje hodijo varno po prehodu. Vsi so veseli.

Melisa Veberič, 3. a

Sankanje na Pohorju

Danes smo se peljali z gondolo na Pohorje. Tam je bilo veliko otrok. Spoznali so se in se skupaj sankali. Na drevo sta prileteli vrani. Opazovali sta nas, kako

se sankamo. Sankali smo se do večera. Bili smo utrujeni. Odpeljali smo se domov.

Rok Klajnošek, 3. a

Učenci 3. in 4. b razreda

Naši zanimivi dnevi v mesecu novembru:

- obisk čebelarjev;
- izdelovanje različnih izdelkov iz odpadne embalaže;
- izdelovanje voščilnic;
- naredili smo jabolčno marmelado, čips iz jabolk in jabolčni sok.

Z zanimanjem smo poslušali čebelarja.

Iz odpadne embalaže smo izdelali robota.

Samo še vodo potrebujemo, da bi preizkusili vodno kolo.

Učiteljici Suzana Klasič in Jožica Zorko

Čebelarji na terenskem delu

Čebelarji na kmetiji Hauzer

V mesecu septembru smo učenci pri izbirnem predmetu čebelarstvo obiskali kmetijo Hauzer, ki je v Cerkvenjaku in širši okolici znana po čebeljih pridelkih.

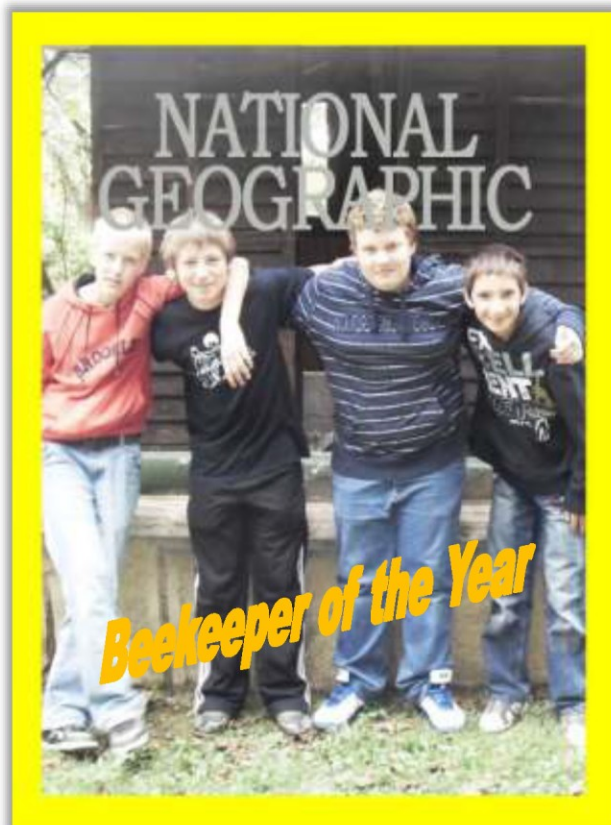
Večina se nas je tokrat prvič srečala s čebelami, a smo dokaj hitro spoznali, da čebele niso napadalne, le branijo se pred našo vsiljivostjo. Kljub temu, da smo tako rekoč stali z glavo v duplu –naravnem panju čebel, ki si ga lahko ogledate tudi vi na kmetiji in je okrog nas letalo 15 000 čebel nismo doživeli niti enega pika.

Ob obsežni zbirki čebelnjakov iz različnih obdobij, panjskih sistemih, številnem čebelarstem orodju in literaturi ter dobrem vodenju izkušenega čebelarja g. Hauzerja smo spoznali veliko zanimivega in koristnega. Spoznali smo bistveno več, kot nam ponuja le teorija v učilnici. Ob učnem panju, ki omogoča neposredni vpogled v življenje čebelje družine smo si lahko ustvarili pravo sliko o dogajanju v panju. Veliko pa smo naredili tudi za našo samozavest. Tisti, ki smo se do sedaj bali čebel, smo premagali svoj strah.

Dobri pa so bili tudi medenjaki in kremni med, če ne verjamete vprašajte: Andreja D., Aljoša, Urbana in Andreja K.

Naj medi.

Šolski čebelarji

Tradicionalni slovenski zajtrk

18. novembra 2011 se je projekt Tradicionalni slovenski zajtrk udeležil z živili na krožniku in sicer: s črnim kruhom, maslom, medom in jabolki – vse domačega izvora.

Zanimivo je bilo tudi srečanje s čebelarjem, g. Hauzerjem, ki je učence pogostil z domačimi medenjaki.

Organizatorji šolske prehrane

Naravoslovni dan

V četrtek smo imeli naravoslovni dan.

Pletli smo košare iz šib. Začelo se je zjutraj ob osmih. Ko smo vsi prišli v šolo smo se dali v dvojice. Jaz sem bil skupaj z Žigom. Na začetku je bilo malo težje ampak potem je bilo pletenje osnove lažje, samo končati je bilo spet težje. Nato smo šli delat strani. Ni bilo preveč težko pa lahko tudi ni bilo. 1. Smo morali ošiliti konice nato pa iz strani vtakniti v osnovo. Te veje smo morali samo še upogniti gor. Manjkalo je še samo še prepletanje stranic. Imeli smo lahko samo najtanjše veje. Bilo je težje kod je bilo videti. Poleg tega smo se zelo zabavali. Na koncu ni bilo nič s tega. Nihče ni naredil do konca razen Anje.

Ta dan se mi je zdel zelo super in si jih želim več!

Tadej Ornik, 5. a

Kuhanje marmelade

Imeli smo naravoslovni dan. Kuhali smo marmelado in sok. Najprej smo se pripravili. Oblekli smo predpasnik, si umili roke in šli v učilnico za gospodinjstvo. Tam nas je že čakala gospa Mojca Druzovič. Rekla je, da bomo kuhali jabolčno marmelado. Pripravljen je imela lonec, jabolka in še druge stvari. Začeli smo z delom. Jabolka smo olupili, odstranili peščiče, gospa Mojca pa je očistila jabolka rezala na koščke. Dala jih je kuhat. Ko so bila mehka, smo jih zmešali z ročnim mešalnikom. Dodali smo še sladkor in citronko. Potem smo marmelado dali v kozarce.

Drugi dan smo poizkusili marmelado, čips in sok iz korenčka in jabolk, ki sta ga pripravili drugi dve skupini. Vse je bilo zelo okusno in želim si še več takšnih dogodkov.

Matic Ilešič, 5. b

Jabolko

Imeli smo naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o tem, kako skrbimo za svoje zdravje in o škodljivosti kajenja ter še posebej o pomenu zdrave prehrane za naše zdravje. Ker smo ta dan kuhali sok in marmelado iz jabolk smo se pogovorili tudi o sadju in naredili plakat o jabolku. Nekateri pa so iz odpadne embalaže delali izdelke. Plakat sta delali dve skupini. V moji skupini smo bili David, Matic in jaz. V drugi skupini pa Luka, Leon in Klemen Nedelko. Mi smo si delo razdelili. Matic in David sta iskala podatke na internetu, jaz pa sem pisal na list. Ko smo zbrali podatke in napisali miselni vzorec, smo šli pisat na plakat. Najprej smo si vse napisali s svinčnikom, David pa je še poiskal slike in jih potem s pomočjo učiteljice natisnil. S flomastrom smo prevlekli svinčnik in nalepili slike. Nastal je zanimiv plakat.

In ne pozabimo na pregovor, da eno jabolko na dan, odžene zdravnika v stran!

Blaž Čeh, 5. b

Ekodan

V četrtek je bil ekodan. Tega dneva sem se zelo veselil.

Delali smo košare. Najprej smo naredili osnovo. Dno smo močno zavezali. Nato smo ga začeli prepletati, dokler ni bil dokončano. Za prepletanje nam je učiteljica dala 10 min. Ko je bil narejen, smo vzeli šest vej, ki smo jih morali upogniti. Te veje smo morali ošiliti s nožem tako, da je bila velika konica. Potem smo te veje vtaknili v dno. Nato smo vse veje zavezali. Nazadnje pa smo košaro prepletali gor. Prepletali smo jo nekje do polovice.

Ko je bila košara narejena, smo v njo dali jabolko. Nato smo se lotili pospravljanja. Teh vej je bilo zelo veliko.

Ko smo vse pospravili, smo lahko šli domov.

Žiga Weingerl, 5. a

Otvoritev prenovljene čistilne naprave

Iz šole smo si šli v Kadrence ogledat otvoritev prenovljene čistilne naprave.

Najprej smo si ogledali kratek kulturni program, ki so ga predstavile učenke iz 6. razreda.

Potem nam je še en učenec zaigral na harmoniko. In končno je napočil čas, ko so prerezali trak in so

prenovljeno čistilno napravo ponovno zagnali. Ko so čistilno napravo zagnali, smo si jo učenci lahko ogledali pod vodstvom strokovnega delavca. Gospod Jaklič nam je najprej predstavil mesto, kjer ločijo odpadke iz vode. Vodo prečrpajo in spustijo v kanale. Gospod Jaklič nam je pokazal tudi kraj, kjer se odpadki posušijo. Vsakih 30 dni jih spravijo v vreče in jih nato odpeljejo.

Nazaj v šolo smo se odpravili z novimi spoznanji o čiščenju odpadnih voda, saj imamo ob teh napravah več upanja za čistejšo naravo.

Nuša Gavez, 4. a

22. 12. 2011 smo šli s sošolci na otvoritev čistilne naprave. Tam je župan imel govor. Za županovim govorom so dekleta iz 6. a razreda recitirala pesem o vodi, županovi sodelavci pa so prerezali trak. Gospod Jeklič nam je predstavil čistilno napravo. Videli smo jašek, ki je bil globok 2 metra, stroj, ki še ni v uporabi in koš, v katerega je pritekla umazana voda.

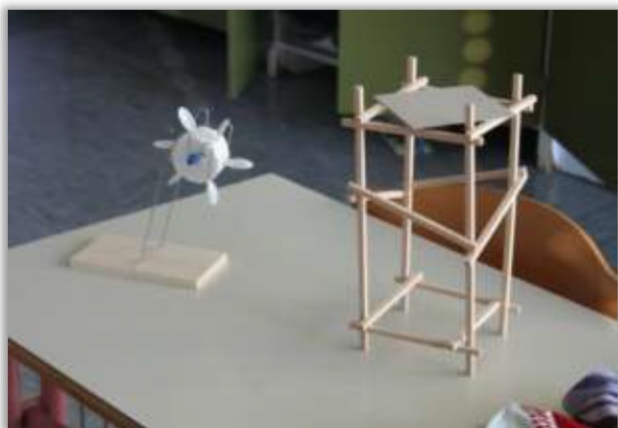
Upam, da bo naša voda s prenovljeno čistilno napravo postala še čistejša in manj nevarna za naše okolje.

Vita Kovačec, 4. a

V šoli smo si šli ogledat otvoritev čistilne naprave. Otvoritev čistilne naprave je bila v Kadrencih, 22. 12. 2011. Najprej so učenke iz 6. a. razreda zbranim recitirale pesem. Potem so županovi sodelavci prerezali trak. Ko so prerezali trak, nam je gospod Jaklič pokazal, kako je zgrajena in kako deluje prenovljena čistilna naprava. Ko nam je gospod Jaklič vse povedal, smo si še nekaj sami pogledali. Po ogledu smo se odpravili nazaj v šolo.

Ob lepem vremenu sem se počutila zelo v redu, saj sem spet spoznala nekaj novega. Spoznali smo, da čistilna naprava preko filtrov očisti onesnaženo vodo.

Urška Matjašič, 4. a

22. 12. 2011 smo se odpravili v Kadrence. Ko smo prišli, so dekleta iz 6. razreda recitirale, fant iz 7. razreda je zaigral na harmoniko. Potem je gospod župan pozdravil prisotne. Predstavniki občine so še prerezali trak.

Nato nam je gospod Jaklič predstavil naprave in nam razložil kako delujejo. Odpravili smo se nazaj v šolo. Tako sem spoznala, da v našem kraju skrbimo za okolje in se trudimo biti še boljši.

Larisa Kovačič, 4. a

22. 12. 2011 smo šli na otvoritev prenovljene čistilne naprave. Odpravili smo se v Kadrence. Ko smo prispeli na cilj, smo tam počakali. Ko je župan Marjan Žmavc povedal svoj govor, so županovi sodelavci pomagali prerezati trak. Ko so prerezali trak smo vsi zaploskali. Nato smo si lahko od blizu pogledali čistilno napravo.

Gospod Jaklič nam je predstavil podrobnosti delovanja čistilne naprave. Pokazal nam je od kje prihaja voda, kako ločijo umazano vodo od čiste in kje se nabira umazana voda. Pokazal nam je stroj, ki še ni v uporabi.

Tako sem ugotovil, kako moram ravnati z vodo in da ne smem metati v vodo nevarnih snovi.

Žan Rebernik, 4. a

22. 12. 2011 smo se odpravili na otvoritev prenovljene čistilne naprave. Otvoritev je bila v Kadrencih ob 12.00.

Zbrali smo se pred šolo. Odpravili smo se do čistilne naprave, ki je v Kadrencih. Tam je naš župan Marjan Žmavc imel govor. Učenke 6. a so nam recitirale. Učenec iz 8. b pa nam je zaigral na harmoniko. Potem so županovi sodelavci prerezali trak. Gospod Jaklič nam je pokazal čistilno napravo, ki čisti vodo iz dela občine Cerkvenjak. Tam je tudi zelo smrdelo.

Dobro je, da so nam obnovili čistilno napravo. Zelo sem vesela, ker vem, da bosta voda in zrak v našem okolju čistejša.

Nina Černel, 4. a

22. 12. 2011 smo šli z učiteljico in z drugimi učenci na otvoritev čistilne naprave. Tam nam je župan predstavil gospode, ki so sodelovali pri prenavljanju čistilne naprave. Potem so še učenke nastopale z recitacijo o čisti vodi. Učenec 8. razreda je zaigral na harmoniko. Nato so županovi sodelavci in župan prerezali trak. Gospod Jaklič pa nam je predstavil čistilno napravo. Povedal nam je, kako deluje. Videli smo tudi jašek, ki je globok dva metra. Upam, da bo ta čistilna naprava boljše delovala, da bodo živali v vodi živele zdravo.

Klara Grdja, 4. a

Intervju z gospodom Romanom Hergan

V decembru nas je obiskal zanimiv gospod. Povedal je, da mu je ime Roman Hergan. Pri nas je imel razstavo kamnin, zraven tega pa se še ukvarja z botaničnim vrtom, ki se nahaja južno od Maribora, med Račami in Pragerskim, v naselju Zgornja Gorica. Sam pa prihaja iz Pragerskega. Z njim sem opravila zanimiv intervju.

1. Kako dolgo se že ukvarjate s kamninami?

S kamninami se ukvarjam 11 let.

2. Kaj te kamnine pomenijo?

Ali vplivajo na človeka?

Kamnine, kot tudi druge stvari, vplivajo na človeka. Nekatere so tudi radioaktivne.

3. Kje ste jih našli?

Nisem jih našel, kupil sem jih na sejmi, največkrat v tujini.

4. Koliko so vredne?

Vredne so različno, cela zbirka pa nekaj tisoč evrov.

5. Ali veliko gostujete v naših krajih?

Ja, zadnjih nekaj mesecev se veliko "potikam" v vaših krajih.

6. Kakšno izobrazbo ste potrebovali?

Opravi sem šolo kemijskega tehnika, sedaj še dokončujem šolo za hortikulturo.

7. Kdo vas je navdušil za ta poklic?

Za ta poklic me ni nihče navdušil, to me zanima že od malih nog.

8. Kako so bili učenci navdušeni nad vašim predavanjem?

Po moje jih kamnine kar pritegnejo, saj je to za njih nekaj novega in tega ne vidijo vsak dan.

9. Kakšna je njihova vrednost (kamnin)?

Kot sem že povedal, je njihova vrednost različna, težko je povedati posamično za eno kamnino.

10. Kje jih največ najdete?

Največ jih kupim na sejmi, včasih pa se zgodi, da zamenjam ali mi kdo kamnine podari.

11. Ste zbiranje že zaključili, ali še vedno zbirate?

Zbiranja seveda še nisem zaključil, saj sem še vendar dobro začel (smeh).

12. Ste za svoje delo prejeli že kakšno priznanje?

Za svoje delo s kamninami nisem prejel še nobenega priznanja, otroci pa so mi za mojo botaniko podarili priznanje.

13. Zbirate kamnine sami ali v skupini?

Večinoma zbiram sam, izjemoma v skupini.

14. Kaj vas bolj pritegne; kamnine ali botanika?

To pa težko rečem. Vsaka stvar me po svoje pritegne. Sedaj pozimi, ko ne morem delati na vrtu, me bolj pritegnejo kamnine, spomladi, poleti in še jeseni pa se bolj ukvarjam z botaniko.

Patricija Peklar in Samanta Rakuša, 6. a

Naravoslovni dan

V četrtek smo imeli naravoslovni dan. Najprej smo iz odpadne embalaže izdelovali robota in vlak. Nato smo šli na malico. Po malici smo šli v kuhinjo. Tam nas je čakala ga. Mojca Druzovič, ki nam je pomagala pri delu. Razdelili smo se v tri skupine. Prva skupina je delala čips iz jabolk, druga skupina jabolčno marmelado in tretja skupina sok. Bila sem v prvi skupini. Po končanem delu smo šli nazaj v razred. V razredu smo izdelali še voščilnice. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Tanja Gavez, 3. b

Pikin festival v Velenju

Zbrali smo se pred šolo. Nato smo se z avtobusom odpeljali v Velenje na Pika festival. Videli smo veliko Pika Nogavičk. Nas je pričakala Pika Taja in nas odpeljala na delavnice. Naredila sem kužka in medvedka. Ker sem znala zavezati in odvezati čevljev, sem za nagrado dobila obesek za ključke. V pesku smo iskali skrite zlatnike. Ogledali smo si tudi čarodejevo predstavo. Na rumenem odru sta nas razveselila dva žonglerja z žogami, obroči in kiji. Na koncu so Pika Nogavičke tudi nam na obraz narisale pike, spletle kite in zaplesale z nami. Dan je hitro minil, zato smo se odpeljali proti domu. Meni je bil festival zelo všeč, zato si želim, da bi ga naslednje leto spet obiskali.

Lara Kramberger, 3. b

Športni dan

V torek, 15. 11., smo imeli športni dan, na katerem smo igrali košarko. Ob 8.00 uri smo se zbrali v telovadnici. Najprej smo poslušali slovensko himno, potem pa se je začela igra. Tekmovali smo ločeno deklice in dečki. Razdeljeni smo bili v dve starostni skupini. V mlajši smo bili 7. in 6. razred, v starejši skupini pa 8. in 9. razred. V mlajši skupini pri dečkih so bili prvi 7. a, drugi 7. b, tretji pa 6. a. V mlajši skupini pri deklicah smo bile prve 7. a, druge so bile 7. b, tretje pa deklice 6. a. V starejših skupinah pri deklicah so bile prve 9. b, druge 9. a, tretje 8. a, četrte pa 8. b. Pri dečkih so bili prvi 9. b, drugi 9. a, tretji 8. a, četrti pa 8. b. Na koncu športnega dne smo dobili medalje in športni dan je bil zaključen.

Tadeja Polc, 7. a

Tehniški dan

Zbrali smo se pred šolo in se potem smo se odpeljali v Maribor. Najprej smo obiskali Hidroelektrarno Fala. Tam smo si ogledali kako so v tej elektrarni delali nekoč. Nazadnje smo še si ogledali zunanost hidroelektrarne na Dravi. Z avtobusom smo se odpeljali k trem ribnikom. Sprehodili smo se skozi park. V njem smo si ogledali kakšna drevesa in grmi rastejo. Po ogledu treh ribnikov smo šli domov. Tehniški dan se nam je zdel zelo lep in zanimiv.

Janja Simonič in Tadeja Polc, 7. a

Muri

Danes je bil lep sončen dan. Zbudil sem se in prezračil posteljo. Nato sem šel na zajtrk v gostilno Pri veseli kravi. Poglobil sem se v mačje časopise. Sprehajal sem se po Mačjem trgu. Videl sem mačjo ribarnico z večjimi mačjimi konzervami in nižjimi cenami. Prišel sem do draguljarne Mačkine solze. V izložbi je visela ogrlica iz pravega mačjega zlata. V sredini trga je stala občina. Tam je živel župan, ki mu pravijo Veliki maček. Vedno, ko stopi na balkon, jim pove kaj novega. Včasih reče: »Danes ob tretji uri bo v parku veliki kviz. Glavni dobiček je maček v žaklju.« Ali pa: »V nedeljo popoldne bodo v velikem drevoredu mišje motorne dirke. Občinstvo prosimo, da ne pojedjo tekmovalcev.« Poklical sem Maco, da bova šla na kosilo v gostilno Pri črnem mačku. Za Maco sem naročil cmoka in pečeno raco, za sebe pa kokošjo juho. Sedela sva pod senčno smreko in se smejala mačjim šalām. Maca je šla na obisk k prijateljici Mici, ki je imela dva otroka. Ime jima je bilo Mika in Mikec. Igrala sta se. Mikec je igral računalniške igrice, Mika pa je lovila svoj rep.

Alen Ploj, 3. a

Šel sem v gostilno Pri veseli kravi. Dopoldne je na balkon stopil župan in rekel, da bodo mišje dirke in igrala bo godba.

Šel sem v mesto, da bi videl, kaj se dogaja v kuhinji glavnega kuharja Žaneta. Šel sem naprej. V draguljarni sem videl najlepšo ogrlico. Srečal sem muco Maco. Pozdravila sva se in skupaj odšla na kosilo. Ko sva pojedla, sva šla na sprehod. Z Maco sva šla na nogometno tekmo. Navijači so se drli: »NK Mucek!« Čombe pa: »Sodnik je bik!«

Po tekmi sva šla na mleko. Nato sem doma napisal kroniko, ker mi je župan zaupal to nalogo.

Gašper Kavčič, 3. a

Pasje mesto

V Pasjem mestu so same pasje stvari. Sredi Pasjega mesta stoji hiša, kjer je doma psiček Mufi. Ko mu zazvoni budilka, odpre oči, pretegne telo in prezračí svojo sobo. Nato se odpravi na zajtrk Pri zlati goski. Potem pokliče psičko Mili in jo povabi na kosilo. Mili povabilo sprejme, se počasi uredi in se z avtobusom odpelje v gostilno. Mufi jo že čaka. Po kosilu gre Mufi s prijateljem na tekmo, Mili pa k svoji najboljši prijateljici Steli. Stela ima dva otroka, Majo in Mihca.

Otroka sta pokazala kaj znata, nato pa šla spat. Medtem časom je Mufijeva skupina zmagala, zato sta s prijateljem odšla na vrč vroče čokolade. Potem je šel domov in v knjigo zapisal dogodke, ki jih je doživel čez dan.

Lara Kramberger, 3. b

Jaka Govedič, 3. a

Moja najljubša žival

Moja najljubša žival je psiček, ki ga imam doma. To pa zato, ker rada berem knjige o psih. Mojemu psičku je ime Koder. Ime je dobil po svoji gosti dlaki, ki je črne barve. Z njim se igram z žogo, ga peljem na sprehod, zvečer mu dam hrano in ga krtačim. Star je sedem let. Je velik, ima rjave oči, rep ima dolg in kodrast. Skotil se je 25. julija 2004. To je dan pred mojim godom. Z njim se zelo dobro počutim, vsak dan ga opazujem skozi svoje okno v sobi. Rada vidim, ko me gleda zelo nežno. Velikokrat laja. Ko se pripelje poštar, kuhar ali sladoledar, takoj vemo, da je nekdo prišel. Kodra imam zelo rada.

Ana Horvat, Literarno-novinarski krožek

Moje najljubše živali so muce. Še posebej so lepe, ko so majhne in igrive. Muce so zelo prijetne živali. Najraje imam, če so sive, črno bele, bele in večbarvne. Muce sem vzljubila že v otroških letih. Občudujem kako hitro se privadijo na okolico, kako hitro tečejo, kako spretno lovijo in tudi, da se sprijaznijo s psom pri isti hiši. Ponoči vidijo vse. Ko jih gledam, kako se igrajo z majhnimi žogicami ali peresi ter z vrvico, mi v obraz pride veselje. Všeč so mi

muce z dolgo dlako, košatim repom in z lepimi modrimi ter bistrimi očmi. Za vsako muco, ki umre ali jo kdo povozi, mi je težko pri srcu. Še posebej, ko se na njih privadiš in jo scrkljaš. Ko sem žalostna, so muce zraven mene, kot da me razumejo in mi je lažje. Brez muc si ne bi mogla predstavljati življenja. Vsaka muca si zasluži lep in prijeten dom. Zato so muce moje najljubše živali.

Tina Brotšnajder, Literarno-novinarski krožek

Snemanje videospota

Na snemanje videospota se je treba najprej zelo dobro pripraviti. Ker sem dobila priložnost, bom opisala videospot v katerem sem nastopala jaz. Učitelju zgodovine g. Darku Štrafeli se je porodila misel, da bi lahko sebe in šolo predstavili z videospotom. Nekaj učenek je prosil, če bi bile pripravljene sodelovati. Privolile smo, in smo se že naslednji teden sestale. Izbrali smo glasbo ter določili glavno pevko. Ta čast je doletela mene. Po približno dveh tednih priprav nas je učitelj odpeljal v studio, kjer smo posneli moj glas, oziroma vokal. Po nekaj dneh je učitelj prinesel CD, na katerem je bil posnet vokal. Vse smo bile nestrpne, saj smo vedele, kaj nas čaka. Vsaka od nas si je izbrala partnerja. Dečki so se izkazali in privolili v sodelovanje. V začetku decembra smo se po pouku zbrali v šolski knjižnici. Pripravljene smo bili posneti videospot. Vzdušje je bilo napeto. Vse nas je bilo malo strah, da videospot ne bi uspel. Ker smo v večini bili samozavestni smo se lotili snemanja. Ko že govorim o videospotu je prav, da predstavim učence in učenke, ki smo v videospotu nastopali: Anamari Tancoš kot glavna pevka, moji spremljevalki in najboljši prijateljici v videu: Eva Fekonja in Špela Pučko. Fantje, ki so nastopali: Uroš Ilešič, Blaž Govedič ter David Kramberger. Videospot govori o deklici, ki je bila noro zaljubljena v fanta, ki ji ni vračal čustev. Odločila se je, da bo pisala Božičku. Božiček ji je izpolnil željo in ji ga pripeljal. Videospot je uspel, zato smo ga predstavili na šolski prireditvi Ujemi trenutek. Ljudje so bili zadovoljni.

Anamari Tancoš, 9. b

Dramsko-pravljnični krožek

K dramsko-pravljničnem krožku sem se prijavila zato, ker je zvenelo zelo veselo. Ko sem prvič prišla h krožku, smo se najprej predstavili. Ko smo se vsi

predstavili, smo se veliko pogovarjali o igrinah. Ko smo dobili tekst, je bilo videti zelo veliko. Razdelili smo si vloge in dobila sem glavno vlogo. Tega sem bila zelo vesela, ampak sem imela res veliko učenja. Moje sošolke Larisa, Pia in Vita so bile zelo vesele, saj so bile čarovnice. Ko nam je učiteljica povedala, da bomo nastopale, smo bile zelo razburjene. Ko smo prišle v dvorano, nas je bilo zelo sram, saj smo prvič nastopale. Ko se je začetna glasba zavrtila, smo morale na oder. Seveda nismo upale na oder, ker je bilo v dvorani veliko ljudi. Privrtele smo se in že sem začela govoriti. Zelo me je bilo sram, nisem vedela, ali se naj premikam. Ko smo končali, smo se preoblekle. Učiteljica nas je zelo pohvalila, tudi starši so nas pohvalili. Ko smo nastopali za vrtec, nam je bilo zelo smešno, saj so se otroci bali čarovnic. Ko smo končale, smo dobile bombone od vzgojiteljice. Potem smo se lepo zahvalili in odšli nazaj v knjižnico. Tam smo se preoblekle in se pogovorile, kako smo nastopale. Naslednjo sredo nam je učiteljica povedala, da bomo nastopale za vse učence na šoli. Bile smo vznemirjene, saj so nas prišli gledat tudi učitelji. Ko smo nastopale, je bilo zelo zabavno. Učiteljica nas je zelo pohvalila in nam povedala, da smo s to pravljiico nastopale zadnjič. Vse deklice smo bile zelo vesele. Upam, da bomo še kdaj izbrali tako lepo, veselo in lahko pravljiico. Nočem pustiti tega krožka, ker je zelo zabaven.

Mojca Duh, 4. a

S sošolkami četrtega razreda smo igrale igrice Izgubljena snežinka in poletna čarovnica. Ko sem stopila na oder me je bilo malce strah. Učiteljica nam je pripravila zelo lepo igro. Na nastopu sem se počutila imenitno. Tekst smo se učile nekaj mesecev. Igrica mi je bila zelo všeč.

Lana Kreft, 4. a

Mikrovalovna pečica

Nekoč je živela skupina ljudi v neimenovani vasi. V tej vasi so lovili živali, nabirali sadje, zelenjavo; tam so lepo živeli. Ampak imeli so vsi, čisto vsi en velik problem. Ko so ulovili žival so jo pogreli na ognju, ko pa se je čez nekaj trenutkov meso ohladilo, so si morali meso še enkrat segreti. To pa je bilo težko, če je šel močan dež. Ljudje v tej vasi so razmišljali kako bi ta problem rešili. Nekateri so čez ogenj dali ploščo iz kamna, na ploščo pa meso, ampak meso se je v hipu ohladilo. Drugi so okoli svoje hiše nametali suho dračje in zakurili ogenj, ampak, ko so v hiši jedli meso, se je ogenj razširil na hišo in hiša je zgorela. Tretji so jedli požgano meso, ki je bilo še slabše kot, da bi bilo mrzlo. Ljudje so začeli obupavati. Nekega dne je v neimenovano vas prišel nek čuden gospod. Ime mu je bilo Percy Spencer. Malo se je sprehajal po vasi in ugotovil problem vaščanov. V vasi si je postavil hišo, potem je začel delati nekaj čudnega, nihče ni vedel kaj. Vsi so hodili okoli njegove hiše in poslušali kaj počne. Čez nekaj tednov je stopil iz hiše in predstavil novo napravo, ki bo v tej vasi zelo priljubljena. Imenoval jo je mikrovalovna pečica ali mikrovalovka. Vzel je kos mesa in ga dal v napravo. Čez nekaj minut je vzel meso ven in ga dal poskusiti vaščanom. Vsi so osupnili. Župan je izumitelju dal denar, da naredi še nekaj takih naprav. Čez nekaj tednov je vsaka hiša v neimenovani vasi imela mikrovalovno pečico ali mikrovalovko. Danes pa so znanstveniki izvedeli, da še v neimenovani vasi niso imeli elektrike.

Jure Kralj, 7. b

Opis predmeta – škatla

Škatla je porisana z medvedki in rožicami. Največ je rdeče barve. Je pravokotne oblike in ima pokrov. Ima osem vogalov. Dolga je 22 centimetrov in široka osem centimetrov. Narejena je iz kartona. V njej lahko shranimo piškote. Lahko jo imam postavljeno na polici kot okras.

Laura Zorec, 4. b

Moja prijateljica

Spoznali sva se v vrtcu. Sicer še tam nisva bili super prijateljici, temveč sva začeli prijateljstvo v 1. razredu.

Moja prijateljica rada je makarone z mesom, a zraven ne je pese, ker je ne mara. Sokovi v šoli so ji zelo sladki, zato si jih redči z vodo. Hodi k baletu in je dobra pri športni vzgoji. Rada ima tudi likovno vzgojo. Od mene je manjša za en centimeter. Ima zelene oči, kar dolge lase, ki so svetlo rjavi. V laseh večina nosi trak. Okrog vratu ima skoraj vedno ključ.

Upam, da bova za vedno ostali najboljši prijateljici.

Nuša Čeh, Literarno-novinarski krožek

Moje najboljše počitnice

Moje počitnice so se začele, ko sem odšel k dedku in babici.

Dedi je zgodaj zjutraj odšel v službo. Z babico sva luščila orehe tri dni. Četrty dan je prišla prijateljica Nika. S starši smo odšli domov. Z njo sem preživel tri dni in dve noči. Odšla je zvečer.

Naslednji dan sem se ves dan igral z bratoma. Kar sta razmetala, sem pospravil. Po kosilu je šel Rok spat. Medtem sem igral računalniške igre. Ko se je zbudil, sva šla gledat televizijo. Gledala sva risanko Tom in Jerry.

Na koncu dneva sem se oblekel v pižamo in odšel spat.

Danny Pečar, 4. b

Proteusovo šolsko tekmovanje iz biologije

Bronasto priznanje so dobili:

David Kramberger, 9. a
Eva Fekonja, 9. b
Robert Rebernik, 9. b
Anamari Tančoš, 9. b
Marsel Hojnik, 8. b
Katarina Gomzi, 8. b
Urška Blažič, 8. a

Šolsko tekmovanje iz nemščine

Bronasto priznanje so dobili:

Urban Borko, 9. a
Anita Košar, 9. a
Blaž Govedič, 9. a
Nika Blažič, 9. a
Klemen Vršič, 9. b
Tina Slaček, 9. a

Šolsko tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije

Bronasto priznanje so dobili:

Urška Blažič, 8. a
Špela Polič, 8. a
Tadej Zorec, 8. a
Nika Blažič, 9. a
Anita Košar, 9. a
Urška Rižnar, 9. b

Proteusovo državno tekmovanje iz biologije

Bronasto priznanje sta dobila:

Mario Kramberger, 8. b
David Virag, 8. b

Zlato priznanje je dobila:
Nika Blažič

Šolsko tekmovanje iz angleščine

Bronasto priznanje so dobili:

Urban Borko, 9. a
Nika Blažič, 9. a
Sara Grdja, 9. a

Na regijsko tekmovanje iz angleščine se je uvrstila:

Nika Blažič

Na državno tekmovanje iz nemščine so se uvrstili:

Urban Borko
Anita Košar
Blaž Govedič
Nika Blažič
Klemen Vršič

Regijsko tekmovanje iz zgodovine

Bronasto priznanje so dobili:

Robert Rebernik, 9. a
Anamari Tančoš, 9. b

Na državno tekmovanje iz kemije sta se uvrstili:

Urška Blažič
Nika Blažič

Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

Bronasto priznanje je dobila:

Špela Polič, 8. a

Srebrno priznanje je dobila:

Katarina Gomzi, 8. b

Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine:

Na regijsko tekmovanje iz slovenščine so se uvrstile:

Anita Košar
Sara Grdja
Vesna Fekonja

Rezultati še niso znani.

Bronasto priznanje so dobili:

Pia Peklar, 2. a
Rene Zorman, 2. a
Tristan Berlak, 2. b
Gašper Kavčič, 3. a
Lara Kramberger, 3. b
Žan Šalamun, 3. a
Alen Ploj, 3. a
Jure Čeh, 4. b
Nuša Čeh, 5. b
Patricija Peklar, 6. a
Veronika Podgoršek, 6. a
Tina Brotšnajder, 6. b
Benjamin Klejnošek, 6. b
Žan Zorko, 7. a
Jure Kralj, 7. b
Tjaša Kocmut, 7. b
David Pavlas, 7. b
Domen Toš, 7. b
Vesna Fekonja, 8. b
Urška Blažič, 8. b
Anita Košar, 9. a
Nika Blažič, 9. a
Sara Grdja, 9. a
Nika Rojko, 9. b

Likovno delo Aljaža Kukovca, 4. a, je bilo izbrano za razstavo 17. slovenskega festivala znanosti, na temo »Moje drevo, moj gozd«.

Na 11. mednarodni likovni delavnici mladih, ki jo organizira Center za sluh in govor Maribor, so 6. 10. 2011, na temo »Abrakadabra – pravljичni svet«, ustvarjali:

- Tadej Ornik,
- Žiga Weingerl in
- Tilen Žmavc.

Iskrene čestitke vsem!

Kaj pa šolski šport?

Športne aktivnosti so pri učencih zelo priljubljene. Radi telovadimo, tekmujeemo in spremljamo športna tekmovanja po svetu.

Na naši šoli tekmujeemo v raznih športnih panogah skozi celo šolsko leto. Jeseni in pomladi poteka šolska liga v malem nogometu, v zimskem času pa se bolj ukvarjamo z košarko in odbojko. Učenci se na športnih dnevih pomerijo za ekipne prvake šole in za najboljše uvrstitve prejmejo priznanja.

Prav tako se učenci lahko vključijo v odbojkarški krožek.

Športne ekipe vsako leto zelo uspešno zastopajo barve naše šole na vseh nivojih tekmovanj. Udeležujejo se predvsem medobčinskih prvenstev. Tudi v letošnjem šolskem letu smo dosegli že nekaj vidnih uspehov. Starejši dečki so osvojili prvo mesto v malem nogometu in odbojki, drugo mesto pa v košarki.

Do konca šolskega leta je še kar nekaj športnih tekmovanj in prireditev (športni dnevi, »Veter v laseh«, Šport Špas, šolska liga, medobčinska tekmovanja...), ki jih že veselo čakamo.

Učenci in učenke

Rezultati športnih tekmovanj

Starejši dečki so osvojili:

- **mali nogomet**, 8. 11. 2011 - **1. mesto**,
- **odbojka**, 7. 12. 2011 - **1. mesto**,
- **košarka**, 24. 10. 2011 - **2. mesto**.

Za dosežke jim čestitamo in že nestrpno čakamo novih tekmovanj. O rezultatih bomo poročali v prihodnji številki Korakov.

Zbiranje zamaškov za Gala

Na naši šoli že nekaj časa zbiramo zamaške. Najprej sem zasledila, da zbirajo zamaške za Anžeta. Učencem sem predstavila zgodbo in zbiranje se je začelo.

Naslednja akcija je bila namenjena Mii iz Zidanega Mosta. Deklica je prepustila akcijo zbiranja zamaškov štajerskemu območju. Tukaj živi Gal Majšler, ki boleha za cerebralno paralizo. Starši sami ne zmorejo plačevati vseh stroškov in njihov avtomobil je dotrajan. Nujno bi morali kupiti novega, saj morajo Gala voziti na različne lokacije.

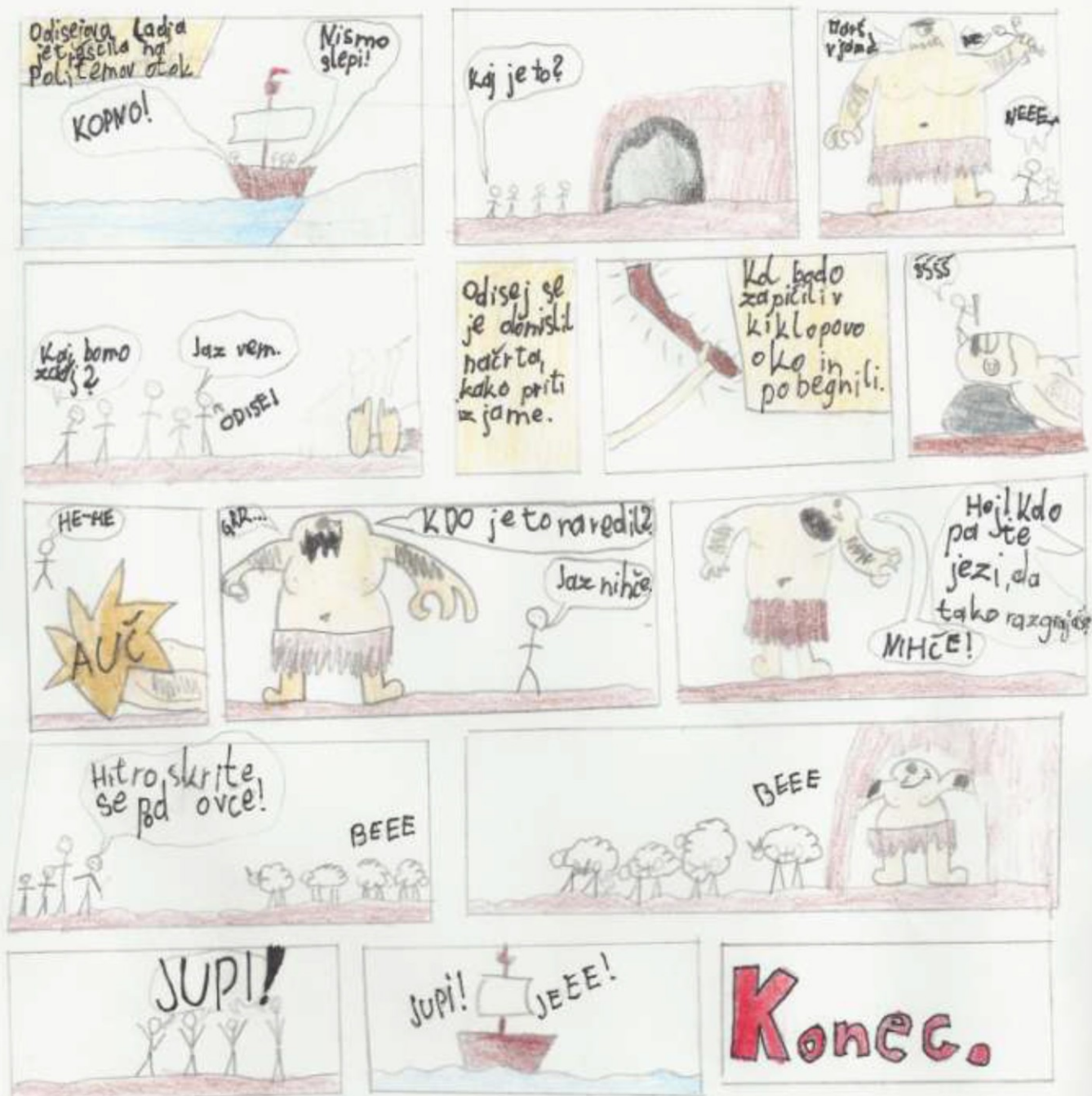
Tudi v časopisu Večer je bila prošnja staršev, da bi pomagali pri zbiranju zamaškov. V našo akcijo so se vključili natakari iz Gostišča pri Antonu, mnogi starši, ki tudi pomagajo pri odvozu zamaškov na zbirno mesto. Pri tem nam pomaga ga. Barbara Koletnik. Akcije se udeležujejo otroci z razredne stopnje in vrtca, ki v času odmorov ob igrišču čistijo odpadke in iščejo zamaške.

Učenci 3. a razreda in razredničarka Anica Borko

Gal in njegova starša

Strip o Odiseju

Žan Zorko, 7. a

Zbadljivka

Jure ure popravlja.
Ko jih popravi,
jih še enkrat pokvari.

Jure Čeh, 4. b

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj
Zbrala in jezikovno pregledala: Suzana G. Logar
Uredila in obdelala: Polona Pangrčič
Februar 2012